

ΣΕΛΙΔ. 40, στ. 3, ίασος.] Ό νῦν Ἀγιος Πέτρος. Οἱ δὲ Τούρκοι *Assem-Kalessi* τουτέστι, Τεῖχος Ἀσέμ (ὅπερ ἵστως παρίστηται ἀπὸ τῆς ίασοῦ, ίασὲ μ Καλεστί) ὄνομάζουσιν αὐτήν.—
Στ. 5, Προσκειμένη.] ΗΔ, ΑΤ, (ὄνοματικῆς), Προσκειμένη.—
Στ. 5, Διηγήματα.] ίσως καὶ ἐνθάδε γραπτέου Διηγημάτια ὑποχρείσικῶς, καθάπερ ἀνωτέρω (σελ. 30) διγραφή ἐκ ΔΓ, ὡσπερ καὶ ὁ Γερμανὸς ἔκδοτης. Εἴναι δὲ ἀν τὰ Διηγημάτια ἐφ' ᾧς σημασίας χρῶνται υῦν οἱ Γάλλοι τῷ *Anecdotes*.—
Στ. 11, Άμα τῷ τοῦ Κώδωνος.] Εἴ τι ΔΓ, ΑΤ, Άμα τῷ κώδωνος.—
Στ. 16, Διὰ τὴν ἀδοξίαν.] Εἴπερ τὰ διὰ μηκρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—
Στ. 19, Μύλασσα.] Σώζει τοῦνομα κατά τενας. Ό δὲ Μελέτιος Μεσσί καλεῖ αὐτά, ἔτεροι δὲ, Μέλασσο. —
Στρατονέσια.] Εἰσκεισέρ (οὐ εἰς Παλαιάπολις) ὑπὸ τῶν Τούρκων.—
Στ. 20, Άλαβανδρ.] Εἴδετε διάνδα υῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον. Εἴ δὲ ταῦτα, ἃτε βαρβάρως λαλούντων τὴν Ελλάδα φωνὴν τῶν κατοίκων, καὶ τὸν Άλαβανδριακὸν σολοεκτισμὸν διπλασαν οἱ γραμματικοὶ ἦν δὲ οὗτος, καθά φυσιν ὁ Βυζάντιος Στέφανος, τὸ χρῆσθαι τῷ ἀπαγορευτικῷ Μή, ἐνθα χρείας ἐστὶ τῆς ἀρνήσεως, Οὐ καὶ Άλαβανδριακὸν δὲ σύγγραμμα ἐλέγετο τὸ πλευράζον βαρβαρισμοῖς τε καὶ σολοεκτισμοῖς. Βαρβαροφάνους δὲ καὶ Οὐρος εἴρηκε (Ιλιακό. β', 867) τοὺς Κάρας.—
Στ. 21, Λίμνη.] Μεζώ υῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον.—
Χαλκήτωρ.] Αποκατέστησα τὴν προτέρου γραφήν, συνάδουσαν ἀπασι τοῖς ἀντεγράφοις, ΑΤ, Χαλκήτορα ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἔκδοτης πληθυντικὸν οὐδέτερον (Τὰ Χαλκήτορα) δηλίει ἐστιν ἐκδιξέχμενος, διὰ τὸ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 6) Χαλκητόρων. Άλλ' ἐκεῖνο γενική ἐστι τοῦ ἀρσενικοῦ (Οἱ Χαλκήτορες), τῆς αὐτῆς πόλεως ὄνοματος, ὅπερ ἐνθάδε ἐνικῶς ὄνομαται Χαλκήτωρ. Εἰς δὲ υῦν τὸ χωρίον Ταρισμανλά ὑπὸ τῶν Τούρκων καλούμενον, οἰς εἰκάζουσι τινες (ἴδ. *Chandler, Voyag. etc. tom. 2, pag. 248, not. 27*).

ΣΕΛΙΔ. 41, στ. 8, ἄρ' οὐδ' ἡσχύνετο;] ΗΔ (ἐρωτηματικῶς), ΑΤ,
ἄρ' οὐδ' ἡσχύνετο. —
Στ. 20, Περὶ τὸν Εκάτομνον.] ΗΔ, ΑΤ,
Περὶ τῷ Εκατόμνῳ. —
Στ. 21, Φύσκον.] Σώζει καὶ υῦν τοῦνομα κατὰ τὸν Δαμβιλῆν· οὐ δὲ Σοφιανὸς Φιέσκο αὐτὸν ὄνομάζει. Ό δὲ λιμὴν *Port de Marmara*, οὐ ἐστὶ λιμὴν Μαρμάρων, καλεῖται, πινεκῶς ἀπὸ τοῦ κατὰ Μύλασσα λατομίου, ὅπερ εἰς Φύσκον κατέγοντο εἰπ' ἐξαγωγῇ οἱ λίνοι.—
Στ. 22, Αὔτης.] Εἴ τι ΔΓ, ΑΤ, Δύτοις.

Η γάρ γενική ἀναφέρεται πρὸς τὸ μικρὸν ἀνωτέρω Κώμη, οὐ δὲ τὰ Μύλασα.

ΣΕΛΙΔ. 42, στ. 3, Καὶ Διοτρίφους.] Τὸν μὲν σύνδεσμον προσέθηκε ἐκ ΔΓ, ἀνεβίβεται δὲ καὶ τὸν τόνον τοῦ ὄνόματος (ΑΤ, Διοτρίφον), εἰς τὸν κύριον, καὶ οὐκ ἐπίθετον.—**Στ. 10,** Τῷ παρακολούθοντι χρησίμῳ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῷ παρακολούθετῷ τὸ χρήσιμον.—**Στ. 12,** Οὗτος γάρ μετὰ σρῶμαν διηγεῖται, οὗτ' ἀνευ σοῦ.] Παρόδηταί πως ἐκ τοῦ Αριστοφάνους (Λυσιέρ. 1039),

Οὗτος σὺν πανωλέθροισιν, οὗτ' ἀνευ πανωλέθρων.

ΣΕΛΙΔ. 43, στ. 7, Χρυσαόρειον.] ΗΔ, ΑΤ, Χρυσαόρειον. ΔΓ, Χρυσαόρεινον.—**Στ. 9, Κεραμιῆται.]** ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κεραμεῖται.—**Στ. 19 καὶ 22, Κατεξραμμένου... κατεξραμμένον.]** ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατεξρωμένου... κατεξρωμένον.

ΣΕΛΙΔ. 44, στ. 11, Ἀπαντα γάρ λέγεται.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπαντα μὲν γάρ λέγεται. Εἶτα ΔΓ (κατά γε τὸν Γερμανὸν ἐκδότην), Ἀπαντα μὲν λέγεται. Τὴν δὲ σὺν γυναικὶ γραφὴν οἷμαι πάλαι γεγονέναι, Αἱ πάντα λέγεται.—**Στ. 13, Καριοεργέος ὀχάνου.]** ἐκ τοῦ Εὔζανθίου (σελ. 707), ΑΤ, Καρικοῦ εὐεργέος ὀχάνου. Ἀλλαχοῦ δὲ (σελ. 367) ὁ αὐτὸς Εὔζανθος φέρεται, Καρικοεργέος ὀχάνου.—**Στ. 14, Τεθέμενοι.]** ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεθέμεναι.—**Στ. 18, Νάσης.]** ἐκ τῆς Ἰλιάδος (β', 867), ἔγραψε οὕτως, ΑΤ, Μάσθλης.—**Στ. 25, Άνδρός.]** ἐκ τῆς Οδυσσείας, ἀ, 344.—**Στ. 27, Εἴτ' ἐθίλεις.]** ἐκ τῆς αὐτῆς, ὁ, 80.

ΣΕΛΙΔ. 45, στ. 11, Τρῶς.] ἐκ τῆς Ἰλιάδος, λ', 285.—**Στ. 13, Οἰοι.]** ἐκ τῆς αὐτῆς, ἐ, 222.—**Στ. 16, Τό γε βάρβαρον.]** ἐκ ΔΓ η προσθήκη τοῦ συνδέσμου.—**Στ. 21, Όμογενές ή δὴ καὶ πλεονάζουσιν ἐνταῦθα.]** ΗΔ, ΑΤ, Όμογενές ήδη καὶ πλεονάζουσι μὲν ἐνταῦθα. Τὸ δὲ ἐνταῦθα σημαίνει, ἐν ταύταις ταῖς φωναῖς, καθ' ἃς μᾶλιστα πλεονάζουσιν αἱ ὄνοματοποιίαι· τὰ γάρ ἐπόμενα, Κελαρύζειν, Κλαγγὴ κ. τ. λ. φωνῶν εἰσὶ προφοραὶ μητητικαί..—**Στ. 22, Καὶ κλαγγὴ.]** ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ κλαγγὴ δέ.

ΣΕΛΙΔ. 46, στ. 7, Οὗτ' ἐπιπλεκομένων πω.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐκ ἐπιπλεκομένων πως.—**Στ. 8, Οὗτ' ἐπιχειρούντων.]** ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ ἐπιχειρούντων.—**Στ. 26, Λαχίνων.]** Οὖν τὰ ἐρείπια δικηνοῦνται φασεν ἐν κωμυδρίῳ καλούμενῳ China, οὐ δέ τι Χίνα, οὐδε-

500 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

τημένου, ὡς ἔοικε, κατὰ τὸ πρῶτον συγχεῖον, ἀντὶ τοῦ Γίνα, ἀπερ
έσιν αὐτὰ ταῦτα κεκολοθωμένα τὰ Λάγινα.

ΣΕΛΙΔ. 47, στ. 10, Κατ' αὐτὸν... ἦ.] ΉΔ (καὶ ἡ τροπὴ τοῦ
γένους τῆς ἀντωνυμίας, καὶ ἡ τοῦ κενοῦ διατήματος ὑπόνοια), ΑΤ,
Κατὰ ταυτὸν, ἦ. ΔΓ, Κατ' αὐτὸν ἦ. Τὸ δὲ ἡμέτερον Κατ' αὐτὸν
ἀνήγεται σὺς τὸν Ἀρτεμίδωρον.—**Στ. 12, Καὶ ταῦτην ἐπεισιν.**] ΉΔ,
ΑΤ, Καὶ ταῦτη (κακῶς ἐν τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει Καὶ ταῦτη)
μὲν ἐπετίν. Προσυπάκουε μὲν πάλιν τὸν Ἀρτεμίδωρον τῷ Ἐπεισιν,
τούτου, ἐπερχεται περιοδεύει, γεωγραφεῖ.—**Στ. 14, Καὶ τεττα-**
ράσκουτα.] Εἴ ΔΓ προσειληφε τὸν σύνδεσμον.—**Στ. 16, Χελιδο-**
νίων (γρ. Χελιδονιῶν).] Κελικενῶν γράφειν δεῖν τινάς εἰκασται.—
Στ. 26, Τομισῶν.] ΉΔ (γεν. πληθ. Θηλυκ. δύναματος τοῦ ἐν τοῖς
πρόσθεν, Μέρ. Β, σελ. 368), ΑΤ, Τομισοῦ.

ΣΕΛΙΔ. 48, στ. 3, Τόμισαν.] ΉΔ, ΑΤ, Τόμισα.—**Στ. 6,**
Ηλιον.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν ἥλιον.—**Στ. 12, Τὴν νῦν Πομπηϊ-**
πολιν.] ΉΔ, ΑΤ, Τὴν νῦν Πομπηϊουπόλει. Ή γάρ αἰτιατικὴ φέ-
ρεται πρὸς τὸ Σόλονες, ὅνομα πόλεως, ἢ μετωνομάσθη, Πομ-
πηϊούπολεις.—**Στ. 21, Σταδίων χελίων.**] ΉΔ, ΑΤ, Σταδίων μὲν
χελίων. ΔΓ, Σταδίων μὲν οὖν χελίων, καὶ γυπσωτέρων ἐτίρων,
Σταδίων μὲν ὃν χελίων.—**Στ. 22, Τραχὺς μὲν καὶ.**] ΉΔ, ΑΤ,
Τραχὺς δὲ καὶ. Αὔμενον δὲ κατὰ χώρουν ἐξάν τὸν Δὲ σύνδεσμον,
γράφοντας ἀνωτέρω, Σταδίων μὲν ὃν χελίων.

ΣΕΛΙΔ. 49, στ. 4, Σίδη.] Κανδελόρο νῦν, ἢ Κανδελάρα λέγε-
ται ἡ Σίδη.—**Στ. 17, Ξάνθου.]** Eksénidē κατὰ τὸν Δαμβιλῆν· ὅπερ
ἐν τῷ τοῦ Ζακυνθίου Κεφαλᾶ πίνακι γράφεται Εὔσενίδης. Οὐ δὲ Με-
λέτιος Ξάντο, καὶ Σέρβει αὐτὴν καλεῖσθαι λέγει.—**Πάταρχ.**] Μεκρῷ νῦν παραλλαγῇ, Πάτερα.—**Πίναρχ.]** Σώζει τοῦνομα, κατὰ
τὸν Μελέτιον.—**Ολυμπον.**] Τὸ νῦν καλεύμενον Porto Venetico
(τευτέστενον λιμένα) εἶναι εἰκάζει ὁ Γοσσελίνος.—**Μύρχ.]**
Στρούμετα καλεῖσθαι ταῦτην νῦν φησὶν ὁ Μελέτιος, καὶ πρὸ αὐτοῦ
ὁ Όρτελεος· ἐν δὲ τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι Μύρα εἶναι, συνάδοντος καὶ τοῦ Γο-
σσελίνου.—**Στ. 18, Ὑπέρθεσιν.]** Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Θίσιν. —**Κίβυρχ.**
Ivrigag γράφει αὐτῆς ὁ Δαμβιλῆς τὸ νῦν ὄνομα. Εἴτε δὲ ἐτέρα παρὰ
τὴν Φρυγιακὴν Κίβυρχαν (ἥς ἐμιτρόνευσεν ἀλλαχοῦ, Μέρ. Β, σελ. 509,
ὁ Στράβων), τὴν νῦν καλουμένην Buruz, κατὰ τὸν αὐτὸν Δαμβιλῆν.
Καὶ σημείωσαι, ὅτι ἑκατέρα εἰσωστεν ἔχει τῆς παλαιᾶς κλήσεως, ἢ μὲν,

οίον Ίβυρα (Iburar), ή δὲ, οίον Βύρα (Buruz) προσαγορευομένη ὑπὸ τῶν Τούρκων.—Στ. 22, Πλὴν εἰς ἐκείνους ἐπιτρεψάντων, ή ὑπέρ αὐτῶν ἘΚΕΙΝΩΝ κ. τ. λ.] Εὖ ΔΓ προσέθηκε τὴν τελευταῖαν ἀπονυμίαν· ήν οὕπω δύνασκον, ὅτε διορθώνη ἡδουλόμην τὸ χωρίον, ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημιώσεσσιν. Οὐδὲν, Νῦν δὲ οἱ Δύκιοι οὐκέτι καθ' ἐκτοὺς βουλεύονται, πλὴν εἰς οἱ Ρωμαῖοι ἐπιτρέψιαν αὐτοῖς, η̄ εἰς αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς Ρωμαῖοις χρῆσιμα εἴη τὰ βουλεύμενα.—Στ. 25, Οὔτω δὲ εὐνομουμένοις αὐτοῖς κ. τ. λ.] Άξιος λόγου κέρται καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις φιλοσόφοις ή τῶν Δυκίων εὐνομίας ὁ γοῦν Μοντεσκιεύος (*Montesquieu, Esprit des lois, livr. IX, chap. 3*), μετὰ τὸ παραβλεῦν τὴν Δυκίων πολιτείων τῇ ιφ' ἑαυτοῦ ἔτι σωζομένῃ Όλλανδικῇ πολιτείᾳ, ἐπὶ τέλους φησί, s'il falloit un modèle d'une belle république fédérative, je prendrois la république de Lycie. Οὐ δὲ Ἀγγλος Γίλλιος (Gillie's, *Aristotle's Ethics and Politics, tom. II*, pag. 64-66), ταύτη χρῆται παραδείγματε τῇ Δυκιακῇ πολιτείᾳ, δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι οὐκ ἔγνοεῖτο τοῖς ἀρχαίοις τὸ παρὰ τοῖς νεωτέροις καλούμενον Gouvernement représentatif, Πολέτευμα κοινοβουλευτικὸν, καθ' οὐδηλονθει ἀπαντεις οἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπικράτειαν τελοῦντες μετέχουσι τῆς πολιτείας, διὰ τῶν ἐξ ἐκάτης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον παμπομένων βουλευτῶν. Τοιοῦτον δὲ κοινοβουλευτικὸν πολέτευμά ἔστι τὸ τῆς Ἀγγλίας, τὸ τῶν Ἀμερικανῶν, καὶ νῦν τὸ τῶν Γάλλων. Προσγινόσονται δὲ ἔτι πλειόν, ήν θεὸς διδῷ, οὐκ διὰ τῆς εὐνομίας ἀπαλλαγήσωνται ποτε τῶν κατεχόντων αὐτάς κακῶν αἱ πόλεις.

ΣΕΛΙΔ. 50, στ. 10, Μετὰ δὲ τὰ Δαίδαλα, τὸ τῶν Δυκίων ὄρος, ελκσίου.] Εὖ ΔΓ (συγάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου), ΑΤ, Μετὰ δὲ οὖν τὰ Δαίδαλα ὁ τῶν Δυκίων ὄρος, οὐ πλησίου, καθάπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐξ ΕΔ, τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐκδόσιων φερουσθῶν, Μετὰ δὲ οὖν τὰ Δαίδαλα τὸ τῶν Δυκίων ὄρος, οὐ πλησίου.—Στ. 11, Τελμισσός.] Ή νῦν Μάκρη, ἀφ' οὗ καὶ ὁ παρακείμενος κόλπος, Κόλπος τῆς Μάκρης ιδιωτικῶς καλεῖται.—Στ. 15, Αντίκρηγος.] Γοράντε, κατὰ τὸν Μελέτιον ὁ διὸ Πατρίκιος καὶ τοῦτο τὸ ὄρος καὶ τὸν Κράγον, τῷ αὐτῷ ὀνόματι Gorante καλεῖται.—Ἐφ' ḡ.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Εφ' ḡ.—Καρμυλησσός.] Hibissi (Ίβισιν) γράφει ταῦτη ὁ Δαμβιλλῆς.—Στ. 16, Εὐ φάραγγες ἀκημένον.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐ φαραγγίων κείμενον.—Στ. 22, Ομώνυμος τῷ Τρωϊκῷ.] Τῷ ὥφ' Όμήρου (Ιλιαδ. β', 827) ἀρχοντει καλουμένῳ

τῶν οἰκούντων τὴν Ζέλειαν Λυκίων, ὡς ἐν τοῖς πρὸσθεν (Μέρ. Β., σσλ. 443) εἴρηκε Στράβων.—Στ. 23, Πανδαρέου.] Ἀλλος οὗτος Πάνδαρος, ὁ τῆς Δημόνος πατήρ λεγόμενος (Οδυσσ. τ', 518) ὑπὸ τοῦ Πομποῦ.

ΣΕΛΙΔ. 51, στ. 2, Σταδίους.] ΗΔ, ΑΤ, Σταδίοις.—Στ. 5, ἵερὸν Ἀπόλλωνος.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, ἵερὰ πολλά.—Στ. 13, Κισθήν.] Κας· λλόσιο, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλογενῶν Castel-rossο. Επιφθι τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μετα-φράσαι.—Στ. 16, Χελιδόναι.] Εξ ὅν, καὶ αὐτῆς τῆς ἱερᾶς ἀκρις τὸ νῦν ὄνομα, Cap-Chélidoni.

ΣΕΛΙΔ. 52, στ. 3, Ολείαν.] Τὴν νῦν Ἀττάλειαν, ἀντιλαβόντων τὴν κλῆσιν τῆς ἀρχαίας Ἀττάλειας, ἃς τὰ ἐρείπια θείκνυται ἐν τῇ πλησίον κειμένῃ καὶ καλουμένῃ Παλαιά Ἀττάλεια.—Στ. 5, Κρά-βουσα.] Ή νῦν μεταδίσει τῶν ζοιχείων λαγομένη Καμβρούσα. Ό δὲ Βελέτιος Γραμβουσίαν αὐτὴν καλεῖ.—Στ. 7, Φασηλίς.] Ή νῦν Φιόνδα.—Στ. 11, Τὰς ζενά.] Εὗτι νῦν τόπος καλούμενος ὑπὸ τῶν ἔγχωριῶν Estenaz, οὐπερ εἰκότως ὑπολαμβάνει ὁ Δαρμβύλης τοῦ-νομος ἀπὸ τῶν Στενῶν παρεφθάρηται.

ΣΕΛΙΔ. 53, στ. 3, Μαχίσατο.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ, 184, ΑΤ, Μαχίσσατο.—Στ. 14, Ἀττάλεια.] Ή νῦν Παλαιά Ἀττάλεια, καθάπερ ἐσημειώθη μικρὸν ἀνωτέρω.—Στ. 18, Λυρνησσόν.] Τὴν νῦν Ερυνατίαν, ἀπὸ τῆς Λερνυντείας παραφθαρέντος τοῦ ὄνόμα-τος, ἢν ὁ Βυζάντιος Στέφανος πόλιν Παμφυλίας καλεῖ, καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Λυρνησσῷ οὐκ ἀπεικότως ἀν τις ὑπονοήσει. —Στ. 21, Κι-ςρος.] Σώζει τοῦνομα, κατὰ τὸν Πατρίκιον.—Στ. 22, Πέρυη.] Τὴν Τουρκισὶ Καραϊσάρ (ὅπερ δύναται Μελάχμπολες) καλουμένην οὔεται εἶναι ὁ Δαρμβύλης, κειμένη πλησίον τοῦ καλουμένου Τεκέ. Τὴν αὐτὴν δ' οἴμαι τῇ γραφομένῃ ἐν τῷ πίνακι τοῦ Κεφαλῆ, Καρατεκές. Ό μέντοι Σοφισκὸς Πίργη αὐτὴν ὄνομάζεσθαι λέγει.

ΣΕΛΙΔ. 54, στ. 2, Γύψηλη... τοῖς ἐκ Πέρυης ἘΠΟΠΤΟΣ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γύψηλη, ὡς τοῖς ἐκ Πέρυης Ἐποπτος. Κενὸν δὲ κατέ-ληπον διάζημα, τῆς πόλεως ταῦτης τοῦνομα ἐξερρύσκεναι τοῦ χωρίου ὑπονοήσας, παθά διὰ μακρῶν ἐσημειωσάμην ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσαι. Γραπτέον δ' οἴμαι καὶ ἈΠΟΠΤΟΣ.—Στ. 3, Καπρία.] Ίσως ἡ νῦν Caprisouī (οἱ ἐξι Καπρίας ὕδωρ) καλουμένη Τουρκισὶ.—Εύρυμ-δῶν.] Οἱ μὲν, Ζακούτ, οἱ δὲ, Ιερκού, ὄλλοι, Μενουγατσουί (οἱ ἐξιν Γύδωρ τοῦ Μενουγάτ), καλεῖσθαι φαστιν αὐτόν.—Στ. 4,

Ασπενδος.] Ή νῦν Μενουγάτ.—Στ. 24, Οίκουμένης.] ΗΔ, ΑΤ,
Οίκούμενος.

ΣΕΛΙΔ. 55, στ. 2, Ή αὐτὴ καὶ.] Εἰ ΔΓ προσέθηκα τὸν σύνδε-
σμον.—Στ. 3, Πεδιὰς δὲ ἡ ἀπό.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Πεδιὰς δὲ δὴ
ἀπό.—Στ. 25, Γενέσθαι.] Γραπτέων, οἷμαι, Λέγεσθαι.

ΣΕΛΙΔ. 56, στ. 1, Άθρόως, αὐτοὶ καὶ.] Εἰ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου
ἡ σιᾶς, ΑΤ, Άθρόως αὐτοὶ, καὶ πρὸς γάρ τὰς ἑξῆς μετοχάς
φίεται ἡ ἀντανυμέτ.—Στ. 2, Σωματεμποροῦντες.] Αποκατέσησε τὴν
προτέρου γραπτήν, συνάδουσαν καὶ τοῖς ἀντιγράφοις, ΑΤ, Σώματ'
ἐμποροῦντες.—Στ. 5, Σωματεμπορεῖν.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Σώματ'
ἐμπορεῖν.

ΣΕΛΙΔ. 57, στ. 1, Σελινοῦς ποταμός.] Καὶ πόλις ὁμώνυμος,
Σελέντεις νῦν καλούμενη.—Στ. 2, Χαραδροῦς.] Τὸ νῦν Χάραδρο.
—Στ. 4, Πλατανιζός.] Ἰσ.γρ. Πλατανιζόντος.—Στ. 5, Άνγμού-
ριον.] Τὸ νῦν Άνεμοῦρι.—Στ. 6, Κρομμύου ἄκραν.] Κορμακί-
τεις νῦν ἡ ἄκρα τῆς Κύπρου αὕτη λέγεται, κατὰ σοεχείων, τῶν μέν
τροπήν, τῶν δὲ μετάθεστν.—Στ. 9, Σόλων.] Παλαιόσολος νῦν, κατὰ τὸν
Μελέτιον, οἱ Σόλοι.—Στ. 10, Νάγυδος.] Νιγίδεια κατὰ τὸν Λευγκλαύδεον
(παρὰ τῷ Όρτελ.), κατ' ἄλλους δὲ, Νιγδη.—Στ. 11, Αρσινόη.]
Δραγάντει, κατὰ τινας, φησὶν ὁ Μελέτιος.—Στ. 12, Κελένθερις.]
Η νῦν Κελνάρ. —Στ. 23, Ζεφύριον.] Ἰσως ἡ νῦν ὀνομαζόμενη
Ζάφρα ἄκρα. Ἰδ. κατωτέρ. σελ. 60.—Στ. 24, Σελεύκειαν.] Σώζει
τούγομα ὑποτουρκισθέν, Σελευκί.

ΣΕΛΙΔ. 58, στ. 16, Καλύκαδνον.] Kelikdni γράφει τὸν ποτα-
μὸν τοῦτον ὁ Δαμβίλλης.—Στ. 19, Κώρυκος.] Ή νῦν Κοῦρχο, ἡ
Κοῦρκο..—Στ. 21, Πετρώδη πανταχόθεν, ἵκανῶς ὑψηλήν.] Ήλλαξε
τὴν σιᾶν, ΑΤ, Πετρώδη, πανταχόθεν ἵκανῶς ὑψηλήν. Παρα-
πλήσιον τούτῳ ἔστι τι ἔτερον ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 327)
χωρίον.

ΣΕΛΙΔ. 59, στ. 3, Τραχειῶτεν.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Τραχειῶτεν.—
Στ. 7, Ὑποκειμένων.] Εἴτε ΕΔ, ΑΤ, Ὑπερκειμένων.—Στ. 13,
Μητ' ἀεί.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδ' ἀεί.—Στ. 15, Λάμος κ. τ. λ.] Λα-
μοῦτσο νῦν καὶ ἡ κώμη καὶ ὁ ποταμός.

ΣΕΛΙΔ. 60, στ. 8, Ζεφύριον.] Όμώνυμον μὲν λέγει τῷ πρὸς Καλυ-
κάδνῳ Ζεφυρίῳ, οὐ ἐμνημόνευσεν ἐνωτέρῳ (σελ. 57)· ἐν ἀσταρεῖ δὲ ἔστι,
εἰ καὶ ἄκρα ἔστιν, ὡσπερ ἐκεῖνο. Εἰ γάρ ἔστιν ἄκρα, τοῦτ' ὃν εἴη μᾶλλον,
ἢ ἐλεῖο, ἡ νῦν ἄκρα Ζάφρα.—Στ. 15, ΠΑΙΖΕ.] Εἶπι ὄμιλέας ἐνθάδες

304 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

τῆς πρὸς τὰς γυναικας ἐκδεκτέον τὸ Παῖξε· ἐφ' ὃς σηματίας ἔξιλανόν
τινες τῶν κριτικῶν τὸ παρά τῷ Δριζοφάνει (Ὀρ. 66ο),

————— Ήνα παῖσαμεν μετ' ἑκείνης.

Περὶ δὲ τῆς ὄλης ἀπεγράψης, καὶ οὕτε αὐτῆς ἀπεχώριστα μέρους,
ἔπειτα σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. — Στ. 17,
Τούτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούτων.

ΣΕΛΙΔ. 61, στ. 8, Κύινδα.] Θηλυκῶς ὁ Σουΐδας (λιξ. Άναξαρβος)
Κύινδαν ὄνομάζεται, καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι λέγετ τῇ Οὐζερού κληθείσῃ
Άναξάρβω, τῇ Διοσκορίδου πατρίδι καὶ Άσκληπιάδου. Σώζετ τοῦ-
γουρ (Anzurba), κατὰ τὸν Δαμβίλην ἔτερος δὲ Άκσεράτι Τουρ-
κοὺς καλοῦσεν αὐτὴν, ὃ ἐξι Δευκὸν παλάτιον, ή Δευκή αὐλή. —
Στ. 9, Ἱεραταμένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἱερευσαμένων. — Στ. 10, Εἰς
τὸν οἶκον ΤΟΥΤΩΝ.] ΗΔ, ΑΤ, ΤΟΥΤΟΝ. — Στ. 16, Κύδνου.] Τοῦ
καλουμένου νῦν Καρασούτι, ὃ ἐξι Μέλκυν ὄδωρο.

ΣΕΛΙΔ. 62, στ. 9, Παρακλητόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρακρυ-
πτόντων ὃ δὲ Γερμανὸς ἐκδότης, παραχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου μιτα-
φραζοῦ, ἔγραψε διηρημένως, Παρά κλεπτόντων. — Στ. 10, Γραμ-
μὴν μέχρι.] ΗΔ, ΑΤ, Γραμμὴν, ή μέχρι. — Στ. 12, Οὐδὲν
παρά τοῦτο ποιούμενοι.] Οὐδὲν φροντίζοντες ἐνθάδε γε τῆς ἀκριβείας.
Ἐχρήσατο καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 342) τῇ φράσει. —
Στ. 14, Ταρσός.] Σώζετ τοῦνομα. — Στ. 16, Τῶν νέων. Άτε ΔΕ
τῆς... ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε κ. τ. λ.] ΗΔ ή τα γραφή καὶ ή σιᾶς,
ΑΤ, Τῶν νέων ἄτε ΔΗ τῆς... ἐκπίπτοντος. Ψυχρόν τε. —
Στ. 20, Ροϊζομένοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποδαγριζομένοις. — Στ. 25,
Λογίων.] ΗΔ, ΑΤ, Δόγων.

ΣΕΛΙΔ. 63, στ. 11, Καὶ τἄλλα Δ' εὐχαριστεῖ.] Ἐκ μόνου τοῦ
ἔμου ἀντεγράφου, ΑΤ, Καὶ τἄλλα Τ' εὐανδρεῖ. — Στ. 12, Λόγοι.]
Ἴσ. γρ. τόπον. — Στ. 24, Ἀπαντοσχεδιάζετεν.] Εἰ μὴ κακῶς θιάρθωκα,
ΑΤ, Άπαυτως σχεδιάζειν, καταχωριζέσθω ή λέξις, Άπαντο-
σχεδιάζειν (Γαλλ. improviser) ἐν τοῖς Λεξικοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 64, στ. 10, Συερασώτας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συερατεώ-
τας. — Στ. 14 καὶ 16, Πορδαὶ δὲ γερόντων... βρονταὶ δὲ γερόντων.]
Παρώδηται ἐκάτερον ἐκ τοῦ, Εὐχαὶ δὲ γερόντων. — Στ. 28, Οὓς
καν ἐν γνοίν.] Ἐκ τῆς Ἰλαδος, γ', 235. — Στ. 29, Τῶν περιπο-
λεζόντων.] Τῶν τὰς πόλεις περιερχομένων οἵοις ήσαν οἱ σοφισταί, καὶ
τῶν ἐκτρῶν οὐκ ὀλίγοις, οὐδὲν ήττον ἀναιδεῖς τῶν σοφισῶν οὓς

Ιπποκράτης

ίπποκράτης (Περὶ εὐσχημοσύνης. § 1). «Ἐν πόλεσιν ἀνακυκλέουταις νέγκει.

ΣΕΛΙΔ. 65, στ. 12, Μαλλός.] Καθάπερ καὶ νῦν καλεῖται. — **Στ. 18, Τραγικῶς.]** Τουτέσιν ὡς ἔδος ἐξι τοῖς τραγικοῖς συγχέεται τὰς χώρας καὶ τὰ ἔθνη. — **Στ. 39, Λυκίαν.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κελεκίαν. — Λυδίαν.] ΉΔ, ΑΤ, Λυκίαν. — **Φρυγίαν.]** Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Καὶ Φρυγίαν. — **Στ. 26, Εἰς μονομαχίαν.]** Κακῶς πλεονάζει ἡ πρόσεται, καίπερ φερομένη παρ' ἄποισι.

ΣΕΛΙΔ. 66, στ. 1, Οὐ φασι γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιου.] Ἀποχατέσθαι τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφὴν, ΑΤ, Οὐ φασι γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιος. — **Στ. 11, Λίγαιαι.]** Λίγας γράφει εἰπτην ὁ Δαμβιλῆς, Ἰταλικὸν Ajazzo· ἔτερος δὲ τῇ ἴσσῳ προσημουσει τοῦτο τοῦνομα. — **Εἴτ' Ἀμανίδες.]** Γραπτίου, οἵμη, Εἴδ' αἱ Ἀμανίδες, ἐνάρδηρας. Μπαγορεύει δὲ τὴν ὄρθην γραφὴν, ἔτερος κακὴ γραφὴ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, Εἴδ' Ἀμανίδες. — **Στ. 19, Εἶχων.]** ΔΓ (ἥν μεταμέλει μοι παρεωρακότι), Εἶχον. — **Στ. 21, Ρωσός.]** Σώζει καὶ νῦν τοῦνομα. — **Στ. 22, Αλεξάνδρεια.]** Ή νῦν Αλεξανδρίττα, ὑποκοριεῖται Ἰταλικῷ τύπῳ.

ΣΕΛΙΔ. 67, στ. 11, Οἱ δὲ ἐμπαλιν.] Οἱ δὲ, τὸ ἀνάπταλιν, ἀπογίνουσιν ἀρχηγέτας τῶν ἐν Τροίᾳ Κιλίκων τοὺς ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλικίας. — **Κάκαι.]** Παρὰ τοῖς ἐν Τροίᾳ Κιλικίῃ. — **Στ. 14, Ταῦτα.]** Ήδα (συγάδουσα τοῖς ἀρχαῖοις μεταφρασταῖς), ΑΤ, Τοιαῦτα. — **Στ. 24, Αλιζῶνας.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αλιζώνους.

ΣΕΛΙΔ. 68, στ. 5, Τῶν μιτκῶν Ἀμισοῦ τε καὶ ἸΣΣΟΥ.] Ή διεγραπτέον τὰς ἔξ ταύτας λέξεις, παραλειφθείσας καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου μεταφράσον, ἡ τὴν τελευταίαν τρεπτέον εἰς τὸ ΤΑΡΣΟΥ. Ἐπιδει τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. — **Στ. 16, Κωμικῶ.]** Τευτέσιν ίαμβικῷ. — **Στ. 17, Μένοι δὲ ἀνήν.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μένει δὲ ἀνήν. — **Στ. 25, Ποιεῖν.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποιεῖ. — **Στ. 28, Εκκαϊδεκα γένη, κ. τ. λ.]** Σκῦμνος δὲ ὁ Χίος Γεωγράφος πεντεκαΐδεκα λέγει, τοῖς μὲν Ελληνικά, δώδεκα δὲ βάρος κρα.

ΣΕΛΙΔ. 69, στ. 9, Τρώων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρωϊκῶν. — **Στ. 11, Λυκίων.]** ΉΔ, ΑΤ, Κιλίκων. — Μήδονάς τε ἀντί.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Μήδονας ἀντί. — **Στ. 27, Τελίως.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τελείως.

ΣΕΛΙΔ. 70, στ. 5, Τὸ πρὸς τῷ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῆς πρὸς τῷ. — **Στ. 6, Θετέον μέρος.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θετέον μέρη. — **Στ. 8, Αὐτός.]** Ἐκ ΔΓ (πρὸς τὸ Ἀπολλόνιον), ΑΤ, Αὐτόν.

Άλιζωνας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Άλιζωνους.—Στ. 17, Οὐδέ 2' ἄλιπσε.] Ἐκ τῆς Οδυσσείας, λ', 125, ΑΤ, Οὐδέ 2' ἄλιπσε—Στ. 18, Τίνη λάβωσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τίν' ἀν λάβωσι.—Στ. 21, Οὐτ' ἀποκρύψαι... οῦτ' ὁ μὴ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐκ ἀποκρύψαι... οὗτε μὴ.

ΣΕΛΙΔ. 71, στ. 22, Οὐδέ αὐτὴν Δυσκονίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, οἵ δ' αὐτῶς τὴν Δυσκονίαν.

ΣΕΛΙΔ. 72, στ. 3, Τάνδρός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ ἀνδρός.—Στ. 10, Μέττλα, ἐκλεισμένα.] Τὸ μὲν πρῶτον ἐξ ΗΔ, τὸ δὲ τελευταῖον ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεγάλα, ἐκλεισμένα. Παραπλήσιόν τι εἰρήκε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 299).—Στ. 21, Εὔμεροι λαλισμένα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὔμεταλλευόμενα.—Στ. 22, Τάχωρις.] Κακῶς, οἴμαι, πλεονάζει τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 73, στ. 6, Φόρκυς.] Ἐκ τῆς ίλιαδος, β', 862.—Στ. 12, Οἱ ρα τότ'.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, γ', 187.—Στ. 24, Ασκανίῳ... ρόῳ.] Ἐν δὲ τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 413), ἐνδια πρώτως μνημονεύει τῶν δύο τούτων ποιητῶν, γράφεται, Ασκανίων... ρόων.

ΣΕΛΙΔ. 74, στ. 21, Ηάρον.] Τὸν ἔτι καὶ νῦν σώζουσαν τούτονα.—Άκαμπντα.] Οὗτος δ' ἐστὶν ἄκρα ἡ νῦν καλουμένη Ἅγιος Επιφάνειος, ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντίᾳ τῇ ἐν Κύπρῳ ἀρχιερατεύσαντος Επιφανίου.

ΣΕΛΙΔ. 75, στ. 5, Κλειδες.] Κλειδὲ, ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι.—Στ. 15, Δὴ που.] ΗΔ, ΑΤ, Δέ που.—Στ. 16, Κρομμύνων ἄκρον.] Ή νῦν Κορυκίτες γράφεται ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι.—Στ. 18, Εν δεξιᾷ.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δὲ ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Δεξιάν.—Στ. 20, Εὐθυπλοίς.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐθύπλοει.—Λάπαθος.] Λάπαθος νῦν, καθά γράφεται καὶ παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ.—Στ. 22, Καθ' ήν ή.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καθ' ήν ήν.—Άφροδίσιον.] Άρτεμισία νῦν, θηλυκῶς (οὐκ οὖθ' ὅθεν τῆς Άφροδίτης εἰς τὴν Άρτεμιν μεταπλασθείσης).—Στ. 23, Σκλαμίνα.] Ής τὰ ἐρείπια κατέσγει ἡ πάλαι Κως καντία, νῦν δὲ, Κως ἀντσα καλουμένη.—Στ. 26, Καρπασία.] Καρπάς ἡ τῷ πίνακι τοῦ Κεφαλᾶ.

ΣΕΛΙΔ. 76, στ. 2, Εἰτ' ἄκρα.] Εἶτιν ἡ παρὰ Πλευρῶ (ν, 31) ἄκρα Διενάρετον, Dinaretum, ἡ νῦν ἄκρα τοῦ Ἅγίου Άνθρεου καλουμένη, οὐ τὰ πλησίον ησίδια, ἡ σκόπελος, ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακι, Δενάρες ὄνομάζονται, ὄμώνυμοι δηλονότε τῷ Ιλιτσιανῷ ἄκρω τηρίῳ Διενάρετῷ, ὃπερ σίκδος ταῦτὸν εἶναι τῷ καλουμένῳ Διενάρετηρίῳ ἐν τῷ Βίῳ τοῦ ἄγίου Επιφανίου, καθάπτει εἴκασεν ὁ Ορτέλιος.

—Στ. 6, Αρσινόη.] Ή κατά τὴν νῦν Φαμαγούςαν Famagouste, (παραπλασθέντος τοῦ ὀνόματος παρὰ τὸ τοῦ Πτολεμαίου, Άμμος χωρος, τὸ καὶ μέχρι διέπρο σωζόμενον ἐν τῷ πάντῃ τοῦ Κεφαλᾶ), ἡ αὐτὴ ἡ Φαμαγούςα.—Στ. 7, Λεύκολλα.] Εἴη ἀν τὰ νῦν Αρμίδια καλούμενα.—Πηδάλιον.] Ή νῦν ἄκρα Πίλα.—Στ. 8, Ής ὑπέρκειται.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς ἣν ὑπέρκειται.—Στ. 10, Καράπλους ὁ πλειῶν εἰς Κίτιον.] Ισ.γρ. Παράπλους πλέοντε εἰς Κίτιον. ΔΓ. Παράπλους ὁ πλέον εἰς Κίτιον. Τὸ δὲ Κίτιον σώζει καὶ ἡ νῦν τοῦνομα.—Στ. 13, Βηρούτον.] Τὸ νῦν Βεροῦτο.—Άμαδονς.] Αμισσός, ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πάντῃ, παρὰ δὲ τῷ Ορτελίῳ Διμισσό, Limisso.—Στ. 15 καὶ 16, Κουριάς... Κούριον.] Ή μὲν ἵστη ἡ καλουμένη νῦν ἄκρα Γάτος τὸ δὲ Κούριον, ἡ Πεσκοπιά.—Στ. 23, Ότι.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Διότι.—Στ. 27, Εν ἀριτερῷ δέ.] Ήξ Εδ παρειληρε τοῦτο ὁ Γερμανὸς ἀκδότης, ΑΤ, Οῦτ' ἐν ἀριτερῷ. Καὶ τοῦτο μὲν δῆλον ὅτι οὐδένας νοῦν ἔχει τὸν γάρ απὸ τῆς ἡπείρου εἰς γῆστον τὴν ἀπέναντι κειμένην μὴ ἐπ' εὐθείας δικιρούτα (τοῦτο γάρ βούλεται τῷ Διαρμα δ' οὐδέν) Νάτερον ἀνάγκη, η ἐν διξιῇ, η ἐν ἀριτερῷ ἔχει τὴν γῆστον οὐδέτερον δέ, αδύνατον. Εῖτι μέντος ἀμφισβητήσιμον, εἰ δρῶς ὁ Στράβων ἐξεδέξατο τὸν νοῦν τοῦ τὸ ἐλεγεῖον ποιήσαντος. Τὸν γάρ απὸ τῶν περὶ Κώρουκον τόπων τῆς Κιλκίς ἀπαίροντα, εἰ μὲν πρὸς τὸν Ακάμαντα τῆς Κύπρου πλέοι, εἰδὲ ἐν ἀριτερῷ ἔχει τὴν γῆστον, καὶ εὗρω μᾶλλον η ζεφύρῳ πλεῖν· εἰ δὲ ἐπὶ τὰς Κλείδας καὶ τὸ Διευάρετον εἴη αὐτῷ ὁ πλοῦς, πλέοι ἀν ἐπὶ ποσὸν μὲν ζεφύρῳ, ἐπὶ ποσὸν δέ καὶ ἐν δεξιᾷ τὴν γῆστον ἔχων. Ότι δὲ τοῦτο μᾶλλον ἐλεγειν Ήδύλος, εῖτι μὲν εἰκάσαι καὶ οὕτως τῶν ἐλάχων τῆς Διακήξεως, θὺν εἰκὸς ἐπὶ τὰ πρεστήρες τῆς γῆστον μέρη γιγούνται, καὶ απὸ τοῦ ὀνόματος τὰς Κουριάδας Διανευτηρίου (πρὸ τὸ διανέω), θὺν ἀκατέρω (σελ. 306) τὴν αὐτὴν ἐρχεται οἷαι γενομέσθαι τῷ Διευάρετῷ. Αἱ δὲ Κουριάδες ἀκται τοῦ ἐλεγίου εἶναι ἀν, οὐχ αἱ ἐν τῷ νετέλῳ τῆς Κύπρου μέροι, ἀλλ' ἐτεροι ὅμοιοι περὶ τὴν Καρπασίαν πόλιν, η πρόσκαινται γῆστοι αἱ νῦν Κυρτὶ καλούμεναι, καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τὰς Κουριάδας ἐμφαίνοται.—Στ. 29, Άκρος, ἀφ' ης ρίπτουσι κ. τ. λ.] Ισως ἡ τῷ Πτολεμαίῳ καλουμένη Φρούρεον ἄκρον, η, κατὰ τὸν Ορτελίον, Κάβος ἀσπρος, τουτέστι Λευκὴ ἄκρος, Capo bianco.

ΣΕΛΙΔ. 77, στ. 1, Παλαιπάρος.] Ή νῦν Κούκλεια ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πάντῃ.—Στ. 3, Ζεφύρια.] Οὐδετέρως ὁ Πτολεμαῖος, Ζεφύρεον,

τιθείς αὐτὸν μεταξὺ Πάρου καὶ Παλαιπάρου· ἔστι δὲ τὸ νῦν ακλούμενον Cap de Papho, ἀκρα Πάρου.—Στ. 4, Ἀλλη Ἀρσενίῃ.] Ἐτέρα ἡς ἀνωτέρω (σελ. 76) ἐνημόνευσε.—Στ. 5, Καὶ οὕτων ἄλτος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἵροδον καὶ ἄλτος.—[Η Ἱεροχηπίς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἡ Ἱεροχηπίς. Εὗτι δὲ αὐτὴ καὶ ἡ μικρὸν κατωτέρω Ἱεροχηπία ακλούμενη· καὶ ἔτις σώζεται τοῦνομα παρὰ γάρ τῷ Ὁρτελίῳ γράφεται Bourg d'Hierochipe. Οὐδὲ Πλάτων (v, 31) υῆσσον λέγει τὴν Ἱεροχηπίκην τῇ Νέᾳ Πάρῳ προσκειμένην.—Στ. 6, Πάρος.] Λύτη δὲ σῶζεται τὸ ἀρχαῖον ὄνομα.—Στ. 12, Ἀρσενόν.] Τρίτην ταύτην Ἀρσενόν, ἡ νῦν καλεῖται Poli, κατὰ τὸν Δαμβιλλήν. Εὖ δὲ τῷ τοῦ Κεράλαχ πίνακι γράφεται Πόλις. Τινὲς δὲ καὶ τετάρτην Ἀρσενόν εἰς Κύπρῳ γεγονέντες λέγουσιν, ὡς φησιν Ὁρτέλιος.—Στ. 13, Σόλαι.] Σόλεαν (Solea) νῦν καλεῖσθαι φασι (ἴδε τὰς Γαλλ. σημ.). Σόλαι δὲ ἐκλιθηταν, ὡς λέγει Πλούταρχος (Σολ. § 2°), ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Ἀθηναίου νομοθέτου, ὃ χριζόμενος ὁ τῆς Κύπρου βασιλεὺς, τὸν πρίν Δεξιεῖται ὀνομαζόμενον (ἢν ἐν φυλοῖς καιμάνην χωρίοις βουλῇ Σόλωνος εἰς ἀτειότερα μετίσκεται) Σόλους μετωνόμασε.—Στ. 15, Σόλεος.] Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν Κελεπίᾳ Σόλων, ὡν οἱ οἰκήτοις Σόλεῖς ἐκαλοῦντο.—Στ. 17, Λιμνία.] Λιμνάτ (Limnat) τὸ νέον αὐτῆς ὄνομα ἔστι παρὰ τῷ Ὁρτελίῳ. Ἐκείτο δὲ οὐ μακρὰν τῆς ἄκρης τῆς νῦν καλουμένης Λιμνάτει ἐν τῷ τοῦ Κεφαλᾶ πίνακε.

ΣΕΛΙΔ. 78, στ. 2, Μέταλλά τε χαλκοῦ ἔστιν ἄρθρον.] Δι' ὁ καὶ τὸν χαλκὸν Cuprum (τοιούτῃ Κύπρον) ὠνόμασσεν ὁ παρακμάζων λεπτοτιμός· εἴξ οὐ καὶ τὸ τῶν Γάλλων Cuivre, καὶ τὸ τῶν Γερμανῶν Kupfer.—Στ. 5, Ταμασῷ.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἐν τοῖς πρόσεξιν (M. A, σελ. 344, γραφῆ), ΑΤ, Ταμασσῷ. Ή δὲ πόλις σώζεται τοῦνομα, κατὰ τὸν Ὁρτέλιον.—Στ. 4, Χρήσιμῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρήσιμος.—Στ. 15, Πολλάχ.] ΗΔ, ΑΤ, Πολλάκες.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 82, στ. 3, Οἱ πολλοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Οἱ πολλοὶ πολλοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 83, στ. 4, Στρατεύν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Στρατείαν.—

Στ. 20, Εὔγενον δὲ ἐκ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὔγενον δὲ καὶ ἐκ.—

Στ. 25, Ὅδροντας.] Ὅδροντας τούτους ὄνομάζει ὁ Βυζάντιος Στρατος, μεταδέσσει τῶν σοιχείων· τινὲς μέντοις ἐκατέραν τὴν γραφὴν